

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžf/60/2016
Identifikačné číslo spisu: 4015200072
Dátum vydania rozhodnutia: 23.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:4015200072.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jozefa Hargaša v právnej veci žalobcu: THOMAS - CAR s. r. o., so sídlom SNP 712/18, Veľký Krtíš, IČO: 45 618 526, zastúpeného advokátom JUDr. Marcelom Habrmanom, Tajovského 12, Nové Zámky, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná č. 63, Banská Bystrica o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100304/1/503785/2014 zo dňa 14. novembra 2014 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/16/2015-61 zo dňa 17. februára 2016 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/16/2015 - 61 zo dňa 17. februára 2016 potvrdzuje.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom č. k. 11S/16/2015-61 zo dňa 17.02.2016 Krajský súd v Nitre zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100304/1/503785/2014 zo dňa 14.11.2014, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Nitra zo dňa 13.08.2014 č. 9410402/5/3846905/14/Rig, ktorým správca dane určil žalobcovi rozdiel na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie IV. štvrtroku roku 2011 v sume 14.920,- eur.

Žalobca dňa 23.01.2012 podal daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie IV. štvrtroku roku 2011, v ktorom uviedol dodanie tovarov a služieb s oslobodením od dane podľa ustanovenia § 43 ods. 1 a 4 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov v sume 166.100,- eur a uplatnil si nadmerný odpočet v sume - 131,93 eur. Dňa 22.05.2012 bola u žalobcu vykonaná kontrola dane z pridanej hodnoty podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov a kontrolovaným zdaňovacím obdobím bol III. a IV. štvrtrok roku 2010 a I. až IV. štvrtrok roku 2011. Daňová kontrola sa u žalobcu začala dňa 11.06.2012, kedy bola s konateľom žalobcu spísaná zápisnica o ústnom pojednávaní, na ktorom žalobca

odovzdal správcovi dane uvedené listinné doklady. V priebehu daňovej kontroly bolo vykonané dokazovanie týkajúce sa zdaňovacieho obdobia IV. štvrtroku roku 2011 (výzva zo dňa 06.08.2012 pre žalobcu na predloženie dokladov a dôkazov) - reagoval písomným podaním bez dátumu, v ktorom popísal priebeh obchodov a zároveň predložil nájomnú zmluvu zo dňa 01.09.2010 uzavretú medzi prenajímateľom F. Z. a žalobcom ako nájomcom, ďalej predložil faktúry v počte 14 kusov vystavené pre odberateľa a platiteľa dane C. so sídlom v Maďarsku, predmetom ktorých malo byť dodanie motorových vozidiel, medzinárodné nákladné listy k jednotlivým faktúram, na ktorých bolo uvedené motorové vozidlo ktorým mala byť preprava vozidiel vykonaná s EVČ A.-XXX, pričom v kolónke č. 16 nebol uvedený prepravca a v kolónke č. 24 bola pečiatka C. a nečitateľný podpis osoby, ktorá mala tovar prevziať, taktiež žalobca predložil príjmové pokladničné doklady vystavené v októbri a novembri 2011 na úhradu uvedených faktúr, dňa 04.10.2012 bolo vykonané miestne zisťovanie v obci R. na adrese trvalého pobytu F. Z., dňa 23.10.2012 bol vykonaný výsluch svedka F. Z. na ústnom pojednávaní (za účasti konateľa žalobcu). V súvislosti so žalobcom deklarovaným oslobodením od dane z pridanej hodnoty a deklarovaným obchodom so spoločnosťou C. požiadal správca dane maďarskú daňovú správu o medzinárodnú výmenu informácií podľa článkov 7 a 15 Nariadenia 2010/904/ES z dôvodu pochybností o obchode, preprave, platbe a podozrenia z podvodu. Z tých istých dôvodov požiadal správca dane o informácie týkajúce sa obchodov žalobcu so spoločnosťou R. so sídlom v Maďarsku, ktorá mala žalobcovi prenajať vozidlo s EVČ A.-XXX, ktorým mala byť vykonaná preprava vozidiel pre odberateľov v Maďarsku.

V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd ďalej uviedol, že správca dane pri doručovaní upovedomenia zo dňa 08.10.2012 o výsluchu svedka F. postupoval podľa ustanovenia § 30 ods. 2, 3 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a túto písomnosť doručoval prostredníctvom poskytovateľa poštových služieb, pričom prevzatie písomnosti bolo potvrdené dňom 11.10.2012 nečitateľným podpisom fyzickej osoby, ktorá písomnosť prevzala. Tento spôsob preberania zásielok bol podľa krajského súdu u žalobcu bežný a vyplývalo to i z ďalších dokladov o doručovaní písomností adresovaných žalobcovi. Krajský súd uviedol, že takýto postup správcu dane a samotná účasť konateľa žalobcu na výsluchu svedka dňa 23.10.2012 nepoukazuje na porušenie procesných práv žalobcu v priebehu daňovej kontroly.

Podľa krajského súdu na ústnom pojednávaní dňa 23.10.2012, kedy bol vykonaný výsluch svedka F. Z., sa zúčastnil aj konateľ žalobcu, ktorý nepožiadaval o ustanovenie tlmočníka za účelom tlmočenia priebehu ústneho pojednávania, nemal námietky proti priebehu pojednávania, na vypočúvaného svedka nemal žiadne otázky a sám odpovedal na otázku správcu dane, pričom zápisnicu o ústnom pojednávaní na znak súhlasu podpísal. V odvolaní zo dňa 02.09.2014, ako i v samotnej žalobe žalobca namietal len nedoručenie upovedomenia o výsluchu svedka. Až v dôsledku vyjadrenia žalovaného zo dňa 16.04.2015, ktorý poukázal na to, že konateľ žalobcu sa zúčastnil výsluchu svedka, začal namietat, že jeho konateľ nemohol klásť svedkovi otázky, lebo je cudzí štátny príslušník (občan Maďarska), neovládal slovenský jazyk, nevedel ako prebiehal výsluch svedka, nemohol sa vyjadrovať, lebo správca dane mu nezabezpečil tlmočníka.

Krajský súd zistil, že v administratívnom spise nie je zmienka o tom, že by správca dane trval na osobnej účasti konateľa žalobcu pri výsluchu svedka. Pokiaľ konateľ žalobcu neovládal slovenský jazyk, v ktorom sa v zmysle slovenského právneho poriadku daňové konania viedlo, žiadna okolnosť mu nebránila v tom, aby poveril svojho zamestnanca, resp. inú osobu ovládajúcu slovenský jazyk (napr. externého účtovníka) zastupovať ho v daňovom konaní, alebo sa spolu s konateľom zúčastniť výsluchu svedka za účelom tlmočenia priebehu pojednávania, predmetom ktorého bol výsluch svedka. O tom, že žalobca o takomto postupe a možnosti vedel, svedčila skutočnosť, že na ústnom pojednávaní dňa 03.07.2014 poveril prekladom zo slovenského jazyka do maďarského jazyka inú osobu - externého účtovníka a všetky jeho písomné podania boli podávané v slovenskom jazyku a podpísané konateľom žalobcu. Pokiaľ sa na výsluch svedka F. Z. dostavil konateľ žalobcu bez sprievodu osoby, ktorá by mu bola tlmočila priebeh pojednávania a výsluch svedka, bolo jeho právom (vo vlastnom záujme) požiadať správcu dane pred začatím pojednávania, resp. výsluchu svedka o zabezpečenie tlmočníka. Pokiaľ tak neurobil, nemohol krajský súd žalobcovi prisvedčiť, že boli porušené ústavné práva žalobcu, ktorý je

slovenskou právnickou osobou.

K námietke žalobcu, že nemal možnosť zúčastniť sa výsluchu súčasného konateľa spoločnosti C. T. R. krajský súd uviedol, že z administratívneho spisu nevyplývalo, že by správca dane vykonal takýto výsluch v rámci daňovej kontroly u žalobcu. Z medzinárodnej výmeny informácií, získanej z dožiadanej daňovej správy Maďarska, bolo zrejmé, že od súčasného konateľa spoločnosti C. T. R. neboli získané žiadne užitočné informácie vzťahujúce sa k predmetu daňovej kontroly. Krajský súd na margo uvedenej námietky konštatoval, že napádaný úkon výsluchu uvedeného svedka nebol realizovaný v rámci výkonu daňovej kontroly žalobcu z dôvodu, že namietaný výsluch nevykonali orgány slovenskej daňovej správy v rámci výkonu daňovej kontroly predmetnej dane u žalobcu, bolo nemožné obsah výpovede získaný v rámci medzinárodnej výmeny informácií považovať za postup porušujúci právo žalobcu byť účastný na tomto výsluchu

Krajský súd vyslovil záver, že žalobca dostatočne nepreukázal dodanie deklarovaného tovaru v počte 14 vozidiel do Maďarska spoločnosti C. a teda nepreukázal splnenie podmienok na oslobodenie od dane z pridanej hodnoty. Tieto podmienky boli splnené len v prípade 4 vozidiel v kontrolovanom zdaňovacom období. Úlohou krajského súdu nebolo preukazovať existenciu daňovej transakcie, ale overovať, či ju daňový subjekt správne deklaroval a preukázal. Krajský súd na pojednávaní za prítomnosti tlmočníka z jazyka maďarského vypočul konateľa spoločnosti žalobcu, ktorý len zopakoval, že boli porušené jeho práva v tom zmysle, že mu dali podpísať takú zápisnicu, ktorá nezodpovedala skutočnostiam a iné porušenie jeho práv nevedel uviesť. Zápisnica zo dňa 03.07.2014 bola spísaná za účasti konateľa žalobcu a v prítomnosti A. Z. ako externého účtovníka (ktorého konateľ poveril prekladom zo slovenského jazyka do maďarského) a v súlade so zákonom mu boli poskytnuté potrebné poučenia, konateľ žalobcu sa vo veci vyjadril a zápisnicu spolu s osobou, ktorá mu zabezpečovala tlmočenie podpísal.

Žalobca vo včas podanom odvolaní proti rozsudku krajského súdu uviedol, že upovedomenie o vypočutí svedka bolo doručené a prevzaté neoprávnenou osobou. Namietal, že ako deklaruje doručka uložená v spise, upovedomenie o výsluchu nebolo prevzaté kontrolovaným daňovým subjektom, nakoľko podpis na doručke neprislúcha pánovi R. K. (konateľ žalobcu). Žalobca nemal vedomosť o existencii splnomocnenej osoby oprávnenej na prevzatie písomností určených obchodnej spoločnosti. Podľa žalobcu neboli dodržané ustanovenia § 30 a 31 zákona č. 563/2009 Z. z. o doručovaní písomností. Ďalej namietal, že výsluch svedka (majiteľa skladu) bol vykonaný nezákonne a žalobcovi nebolo umožnené sa vyjadriť k skutočnostiam rozhodujúcim pre náležité zistenie skutkového stavu v daňovom konaní. Výpoveď svedka považoval za kľúčovú z dôvodu, že v prípade ak by boli motorové vozidlá naďalej na sklade, nebol dôvod na postup daňového orgánu v zmysle napadnutého rozhodnutia. Za závažné porušenie daňových predpisov považoval žalobca skutočnosť, že daňový subjekt nebol upovedomený o výsluchu súčasného konateľa spoločnosti C. pána T. R., ktorého výpoveď by prispela k objasneniu skutočností. Žalobca namietal skutočnosť, ktorá nemôže byť na úkor daňového subjektu, keď si maďarskí obchodní partneri nesplnili svoje povinnosti vyplývajúce z daňových predpisov a nezaevidovali do svojho účtovníctva obchodné transakcie. Ďalej uviedol, že nemôže byť v jeho neprospech, keď maďarské daňové subjekty nebolo možné kontaktovať, a preto nemohli poskytnúť relevantné informácie. V odvolaní tiež namietal, že na ústnom pojednávaní sa nezúčastnila žiadna osoba, ktorá by pre R. K. vykonala preklad z maďarského jazyka do slovenského jazyka a naopak, z toho dôvodu konateľ žalobcu nemal v žiadnom prípade vedomosť o tom, ako prebiehal výsluch pána F. Z.. Žalobca v odvolaní navrhol, aby najvyšší súd vydal rozhodnutie, ktorým by zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre a vec vrátil na ďalšie konanie a uplatnil si náhradu trov konania.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril, že sa v plnom rozsahu pridržiava písomného vyjadrenia k žalobe z dôvodu, že odvolanie podané žalobcom neobsahuje žiadne nové skutočnosti ako tie, ku ktorým sa žalovaný už vyjadril.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdníctve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb

v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami najvyšší súd v danej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Podľa § 8 ods. 1, písm. a/ zákon č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov účinnom do 31.12.2010, dodaním tovaru je

a) prevod práva nakladať s hmotným majetkom ako vlastník, ak tento zákon neustanovuje inak; na účely tohto zákona hmotným majetkom sú hnutelné a nehnuteľné veci, ako aj elektrina, plyn, voda, teplo, chlad a podobné nehmotné veci a bankovky a mince, ak sa predávajú na zberateľské účely za inú cenu, ako je ich nominálna hodnota, alebo za inú cenu, ako je prepočet ich nominálnej hodnoty na eurá referenčným výmenným kurzom určeným a vyhláseným Európskou centrálnou bankou alebo Národnou bankou Slovenska 5a/ v deň predchádzajúci dňu predaja bankoviek a mincí.

Podľa § 19 ods. 1, veta prvá a druhá, ods. 8 vyššie citovaného zákona, daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník.

Ak je tovar odoslaný alebo prepravený z tuzemska do iného členského štátu a jeho dodanie spĺňa podmienky na oslobodenie od dane podľa § 43 ods. 1 až 4, za deň dodania tovaru sa považuje

a/ 15. deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, keď bol tovar dodaný, alebo
b/ deň vyhotovenia faktúry, ak bola faktúra vyhotovená pred 15. dňom podľa písmena a/.

Podľa § 43 ods. 1, 5, 8 vyššie citovaného zákona, oslobodené od dane je dodanie tovaru, ktorý je odoslaný alebo prepravený z tuzemska do iného členského štátu predávajúcim alebo nadobúdateľom tovaru alebo na ich účet, ak nadobúdateľ je osobou identifikovanou pre daň v inom členskom štáte.

Platiteľ je povinný preukázať, že sú splnené podmienky oslobodenia od dane podľa odsekov 1 až 4.

Platiteľ je povinný preukázať dodanie tovaru do iného členského štátu kópiou faktúry, a

a/ ak prepravu tovaru zabezpečí dodávateľ alebo odberateľ inou osobou, prepravným dokladom alebo iným dokladom o odoslaní, v ktorom je uvedené miesto určenia,

b/ ak prepravu tovaru vykoná dodávateľ, písomným potvrdením prijatia tovaru odberateľom alebo osobou ním poverenou,

c/ ak prepravu tovaru vykoná odberateľ, písomným vyhlásením odberateľa alebo ním poverenej osoby, že tovar prepravil do iného členského štátu,

d/ inými dokladmi, ako napríklad zmluvou o dodaní tovaru, dodacím listom, dokladom o prijatí platby za tovar.

Ak prepravu tovaru z tuzemska do iného členského štátu vykoná odberateľ alebo ju zabezpečí odberateľ inou osobou, platiteľ je povinný mať doklady podľa odseku 5 písm. a) alebo c) do konca šiesteho kalendárneho mesiaca nasledujúceho po skončení kalendárneho mesiaca, v ktorom sa uskutočnilo dodanie tovaru. Ak platiteľ nemá doklady podľa odseku 5 písm. a) alebo c) v lehote podľa prvej vety, uvedie dodanie tovaru bez oslobodenia od dane do daňového priznania za zdaňovacie obdobie, v ktorom uplynula táto lehota.

Podľa § 71 ods. 2, písm. h/ vyššie citovaného zákona, faktúra musí obsahovať h/ uplatnenú sadzbu dane alebo údaj o oslobodení od dane.

Podľa § 72 ods. 2, písm. h/ vyššie citovaného zákona, faktúra musí obsahovať h/ odkaz na § 42 alebo 43, odkaz na článok 136 alebo 138 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty v znení smernice Rady 2006/138/ES z 19. decembra 2006 alebo informáciu, že dodanie tovaru je oslobodené od dane.

Podľa § 24 ods. 1, 2, 3, 4 zákon č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, daňový subjekt preukazuje

- a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov,
- b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania,
- c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

Správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Správca dane preukazuje skutočnosti o úkonoch vykonaných voči daňovému subjektu, ktoré sú rozhodné pre správne určenie dane. Nie je potrebné dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe správcovi dane z jeho činnosti.

Ako dôkaz možno použiť všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane a čo nie je získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov, svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy a evidencie vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

Podľa § 30 ods. 1, 2, 3 vyššie citovaného zákona, správca dane doručuje písomnosť elektronickými prostriedkami. Ak je to účelné a možné, písomnosti doručujú zamestnanci správcu dane.

Ak písomnosť nie je možné doručiť spôsobom podľa odseku 1, správca dane doručuje písomnosť prostredníctvom

- a) poskytovateľa poštových služieb,
- b) iného orgánu, ak to ustanovuje osobitný predpis,
- c) verejnej vyhlášky.

Ak má adresát zástupcu s plnomocenstvom na účely správy daní, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Ak má však adresát osobne pri správe daní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť jemu aj jeho zástupcovi. Týmto nie je dotknuté doručenie písomnosti uložením podľa § 9 ods. 2 a 11.

Podľa § 31 ods. 1, 3 vyššie citovaného zákona, do vlastných rúk sa doručujú písomnosti,

- a) o ktorých tak výslovne ustanovuje tento zákon,
- b) ak je deň doručenia rozhodujúci pre začiatok plynutia lehoty, ktorej nesplnenie by pre adresáta mohlo byť spojené s právnou ujmou,
- c) ak tak určí správca dane.

Písomnosti, ktoré sú určené do vlastných rúk právnickej osobe, je oprávnená prijímať osoba, ktorá je oprávnená konať v mene právnickej osoby, alebo osoba, ktorá je ňou poverená na prijímanie takýchto písomností. Ak nebola v mieste doručenia osoba oprávnená prijímať písomnosti zastihnutá, upovedomí ju doručovateľ vhodným spôsobom, že písomnosť príde doručiť znovu v určený deň a hodinu. Ak bude nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží doručovateľ písomnosť na pošte a právnickú osobu o tom

vhodným spôsobom vyrozumie. Ak si nevyzdvihne právnická osoba písomnosť do 15 dní od jej uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa právnická osoba o uložení nedozvedela.

Podľa čl. 4, vyhl. č. 11/1975 Zb. o Dohovore o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave (CMR), dokladom o uzavretí prepravnej zmluvy je nákladný list. Ak nákladný list chýba, ak má nedostatky alebo ak sa stratil, nie je tým existencia alebo platnosť prepravnej zmluvy dotknutá a vzťahujú sa na ňu aj naďalej ustanovenia tohto Dohovoru.

Podľa čl. 5, ods. 1, vyššie citovanej vyhlášky, nákladný list sa vystavuje v troch pôvodných vyhotoveniach podpísaných odosielateľom a dopravcom. Ak to dovoľuje právny poriadok štátu, v ktorom sa nákladný list vystavuje, môžu sa tieto podpisy vytlačiť alebo nahradiť pečiatkami odosielateľa a dopravcu. Prvé vyhotovenie nákladného listu dostane odosielateľ, druhé sprevádza zásielku a tretie si ponechá dopravca.

Najvyšší súd z obsahu predložených spisov zistil, že predmetom súdneho preskúvacieho konania bolo posúdiť správnosť postupu pri rozhodovaní o určení rozdielu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie IV. štvrtroku roku 2011 v sume 14.920,- eur, t. j. 131,93 eur + 14.788,07 eur (žalobca si uplatnil nadmerný odpočet v daňovom priznaní za IV. štvrtrok roku 2011 v sume 131,93 eur, pričom vlastná daňová povinnosť zistená správcom dane pri daňovej kontrole bola 14.788,07 eur) a dodržanie procesného práva žalobcu, či daňové orgány pri rozhodovaní v danej veci vychádzali zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu pri vyslovení záveru, že žalobca si uplatnil oslobodenie od dane z pridanej hodnoty pri tovare, u ktorého dostatočne nepreukázal jeho dodanie odberateľovi do iného členského štátu.

K námietke týkajúcej sa doručenia a prevzatia upovedomenia o výsluchu svedka neoprávnenou osobou, najvyšší súd uvádza, že predmetné upovedomenie bolo adresované žalobcovi na adresu jeho sídla s doručenkou do vlastných rúk s opakovaným doručením, pričom z doručienky pripojenej k tejto listine vyplynulo, že zásielka bola prevzatá, jej prevzatie bolo podpísané nečitateľným podpisom s poznámkou „konateľ“. V administratívnom spise sa nachádzalo viacero doručeníek s adresou sídla žalobcu, na ktorých bol nečitateľný podpis s poznámkou „konateľ“, čo preukazovalo, že preberanie zásielok takýmto spôsobom bolo u žalobcu obvyklé a poskytovateľ poštových služieb doručoval písomnosti osobe, ktorú žalobca poveril prijímaním písomností. Žalobca na všetky podania správcu dane vždy reagoval (nikdy nenamietal ich nedoručenie, resp. doručenie neoprávnenej osobe) a rovnako tak reagoval i na upovedomenie zo dňa 08. 10. 2012 o výsluchu svedka F. Z., pričom konateľ žalobcu sa ho osobne zúčastnil, čoho dôkazom je zápisnica o ústnom pojednávaní zo dňa 23.10.2012, pričom nepožiadaval o ustanovenie tlmočníka za účelom tlmočenia priebehu ústneho pojednávania, nemal námietky proti priebehu pojednávania, na vypočúvaného svedka nemal žiadne otázky a sám odpovedal na otázku správcu dane, pričom zápisnicu o ústnom pojednávaní na znak súhlasu podpísal. Na základe uvedeného bolo nepochybné, že upovedomenie o výsluchu svedka sa dostalo do dispozície žalobcu, ktorý o výsluchu svedka vedel a nebol teda ukrátený na svojich právach, keďže konateľ žalobcu sa osobne výsluchu zúčastnil.

Najvyšší súd na námietku žalobcu, týkajúcu sa výpovede svedka F. Z., že v prípade ak sú motorové vozidlá na sklade, nebol daný dôvod na postup daňového orgánu v zmysle napadnutého rozhodnutia, považoval za irelevantnú, nakoľko správca dane neuznal žalobcovi oslobodenie od dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu z dôvodu, že žalobca nepreukázal dodanie motorových vozidiel na sporných faktúrach do Maďarskej republiky. V zápisnici o ústnom pojednávaní zo dňa 23.10.2012 svedok F. Z. uviedol, že na prenajatom pozemku boli dve motorové vozidlá a žalobca uviedol ich presné značky. Uvedená námietka je irelevantná vzhľadom na skutočnosť, že žalobca v odvolaní namietal uskutočnenie obchodných transakcií tak, ako to deklarujú sporné faktúry, čiže nie je dôvodné tvrdenie, že dopravné prostriedky sú uskladnené na území Slovenskej republiky, na prenajatom pozemku.

K námietke žalobcu, že nezodpovedá za konanie maďarských obchodných partnerov, ktorí si nespĺnili svoje povinnosti vyplývajúce z daňových predpisov a obchodné transakcie nezaevidovali do svojho účtovníctva, najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že samotná existencia dokladov, ktorými žalobca deklaroval dodanie tovaru do iného členského štátu ako oslobodené od dane sama o sebe nepreukazovala, že boli vystavené na základe reálneho obchodu. Listinné dôkazy (faktúry, dodacie listy, CMR- medzinárodné nákladné listy, doklady o úhrade) neboli dôkazom o tom, že dodanie tovaru do iného členského štátu oslobodeného od dane bolo aj reálne uskutočnené. Predložením listín žalobca len deklaroval, že k určitému plneniu došlo, bol však povinný ho preukázať aj v skutočnosti. Podľa najvyššieho súdu je technicky možné vyhotoviť akýkoľvek doklad znejúci na určité plnenie bez ohľadu na to, či takéto plnenie reálne nastalo. Doklady o realizácii obchodného vzťahu a tvrdenia o realizovaní dodávky musia mať povahu faktu, čo znamená, že deklarované údaje možno preveriť alebo osvedčiť samotným daňovým subjektom ako dodávateľom a odberateľom prípadne osobami za nich konajúcimi.

Námietku žalobcu, že nebol upovedomený o výsluchu súčasného konateľa spoločnosti C., p. T. R., ktorého výpoveď by značnou mierou prispela k objasneniu skutočností majúcich význam pre daňové konanie, považoval najvyšší súd za nedôvodnú, nakoľko p. T. R. neposkytol o transakciách spoločnosti žiadne relevantné informácie. Spoločnosť nepredložila žiadne dokumenty a neposkytla zamestnancom správcu dane žiadne informácie o tom, akou formou vyzvali p. R. na poskytnutie informácií a či sa výsluch p. R. vôbec uskutočnil. Dožiadaná daňová správa sa pri výkone svojej činnosti neriadila ustanoveniami zákona č. 563/2009 Z. z a z toho dôvodu nebol žalobca upovedomený o prípadnom výsluchu p. T. R.. Daňový subjekt (žalobca) bol oboznámený so zistenými skutočnosťami v priebehu daňovej kontroly. (§ 45 ods. 1 písm. f) zákona č. 563/2009 Z. z.)

Najvyšší súd prijal záver, že vykonané dokazovanie nepreukázalo uskutočnenie reálnych zdaniteľných plnení ohľadne dodania 10 motorových vozidiel v sume 74.600,- eur, k čomu len predloženie listinných dokladov nepostačovalo. Z toho dôvodu potom bolo potrebné považovať predmetnú dodávku 10 vozidiel za dodanie tovaru v tuzemsku a žalobcovi tak vznikla daňová povinnosť v sume 14.920,- eur (74.600,- eur x 20 % daň z pridanej hodnoty pri tuzemskej dodávke).

Najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil, odkazujúc súčasne na jeho podrobné dôvody vo vzťahu ku všetkým dôvodom podaného odvolania, ktoré sú prakticky totožné s dôvodmi samotnej žaloby a s ktorými sa krajský súd náležite po stránke skutkovej aj právnej vysporiadal.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 a § 246c ods.1 veta prvá OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca nebol v konaní úspešný a žalovanému zákonný nárok na náhradu trov nevznikol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.